

ADMINISTRACIÓ CRIMINALS!

SANITAT UNIVERSAL I AUTOGESTIONADA

La “crisis” del coronavirus ha destapat, encara més, les sagnants conseqüències de la criminal política de retallades del Govern de la Generalitat.

Si ens remuntem a les efectuades pel ridícul *mesies del poble* Artur Mas que allargava els braços mentre feia anar la tisora veurem que durant el seu mandat de 2010 a 2015 el pressupost sanitari va descendir en un 8,6%, del qual en va ser responsable Mas-Colell, a qui li semblava *raonable* que Boi Ruiz

anés recomanant fer-se d'una mútua privada, perquè en el futur *la cobertura no estarà a l'altura*

. Cap major cinisme quan els portaveus del neoliberalisme capitalista atribueixen a *factors demogràfics*

com l'envelliment de la població la responsabilitat de la dificultat de sostenir el sistema públic sanitari o de pensions quan, en realitat, és resultat de les seves retallades criminals?

Vàries de les polèmiques mesures de Quim Torra, com pagar a 43.000 euros per pacient a la sanitat privada mentre ens ven una suposada intervenció, o la recent externalització a Ferrovial del servei de seguiment telefònic dels malalts de coronavirus mitjançant un contracte, sense concurs públic, de 17,6 milions d'euros segueixen la mateixa línia de criminal austeritat dels cacics neofranquistes convergents. Per altra banda, de forma similar al que denunciem els companys sanitaris a Madrid, es va produir fa 3 mesos una *situació crítica* a almenys 7 residències (que atenen a unes 654 persones grans) de Catalunya i la Fiscalia ha ordenat investigar 21 morts.

A dia d'avui els morts a les residències de Catalunya pugen a més de 4.000, més de 12.000 morts a tota la comunitat i unes 27.000 a tota Espanya. La conseqüència lògica de deixar la gestió de la sanitat en mans d'autèntics criminals l'únic fi dels quals és espolsar-se aquesta responsabilitat per deixar-la en mans dels voltors privats que s'alimenten d'una sanitat pública desballestada. Es presenta, doncs, un escenari molt negre per la falta de recursos en un sector altament privatitzat i precaritzat.

Enfront d'aquesta situació, nosaltres com a anarcosindicalistes i llibertaris, creiem necessari participar activament en les convocatòries en defensa d'una sanitat pública i universal que no exclogui a ningú però també volem anar més enllà d'això: De veritat pensem que per defensar sense més una sanitat en mans dels buròcrates de l'administració solucionarem res? Avui dia la frontera entre allò públic i privat es desdibuixa cada cop més, la proliferació del model concertat o l'aplicació de models de gestió empresarial a allò públic n'és una prova palpable, i es fa necessari un plantejament que retorni en mans dels treballadors i treballadores sanitàries la gestió d'hospitals, ambulatoris, residències etc.

Però això no vol dir, en absolut, que aquests es desentenguin de les reclamacions i aportacions d'usuàries sinó que han de col·laborar plegats en la construcció d'una gestió *comunitària* de la salut que vagi més enllà d'allò

públic

(de fet, que vol dir aquest concepte? El

públic

que es limita a aplaudir en una funció en la que no ha participat?). A prop dels 84 anys de la Revolució Social Llibertària que van protagonitzar els i les treballadores d'Espanya recordem l'autogestió del servei sanitari per part dels sindicats: l'Hospital de Sant Pau, que passà a anomenar-se

Hospital General de Catalunya

, va ser incautat i controlat, en la pràctica, per les treballadores llibertàries on a més a més es van eliminar tots els símbols religiosos.

A València, per altra banda, el *Control Sanitario* de la CNT va establir dotze clíniques autogestionades a diferents punts de la ciutat destinades a l'atenció en diferents especialitats medicoquirúrgiques. Però no fa falta anar-nos-en tan lluny en el temps: el 20 de febrer de 2012 es va ocupar, a la localitat grega de Kilkis, el seu Hospital General posant-lo a funcionar en règim d'autogestió, sense deixar d'exigir al govern el compliment de les seves obligacions en quan a dotació de personal, subministrament i equipament de l'hospital, en el marc de les protestes contra l'austeritat capitalista. Una altra experiència fou la clínica autogestionada del barri d'Elliniko a Atenes que arribà a rebutjar, el 2015, un premi de la Unió Europea a fi de denunciar la seva hipocresia i gestos de cara a la galeria.

Un model sanitari, doncs, que hem de recuperar davant els apologetes de la privatització que ens recomanen fer-nos d'una mútua privada i els socialdemòcrates que no van més enllà de reclamar una gestió pública que, en el millor dels casos, representarà la gestió per part d'uns buròcrates que passen olímpicament de les propostes de qui millor sap que li convé al servei: les seves treballadores i usuàries.

AVALL EL CAPITALISME, LA GENERALITAT I L'ESTAT

CONTROL OBRER I CIUTADÀ DE LA SANITAT

c/ Joaquín Costa núm. 34, baixos.

08001 Barcelona

tlf: 93 317 78 92

catalunya@cntait.org

¡ADMINISTRACIÓN CRIMINALES!

SANIDAD UNIVERSAL Y AUTOGESTIONADA

La “crisis” del coronavirus ha destapado, aún más, las sangrantes consecuencias de la criminal política de recortes del Gobierno de la Generalitat. Si nos remontamos a las efectuadas por el ridículo *mesies del poble* Artur Mas que alargaba los brazos mientras movía la tijera veremos que durante su mandato de 2010 a 2015 el presupuesto sanitario descendió en un 8,6%, del cual fue responsable Mas-Colell, a quien le parecía *raonable* que Boi Ruiz fuera recomendando hacerse de una mutua privada, porqué en el futuro

la cobertura no estarà a l'altura

. ¿Cabe mayor cinismo cuando los portavoces del neoliberalismo capitalista atribuyen a factores demográficos como el envejecimiento de la población la responsabilidad de la dificultad de sostener el sistema público sanitario o de pensiones cuando, en realidad, es resultado de sus recortes criminales?

Varias de las polémicas medidas de Quím Torra, como pagar a 43.000 euros por paciente a la sanidad privada mientras nos vende una supuesta intervención, o la reciente externalización a Ferrovial del servicio de seguimiento telefónico de los enfermos de coronavirus mediante un contrato, sin concurso público, de 17,6 millones de euros siguen la misma línea de criminal austeridad de los caciques neofranquistas convergentes. Por otro lado, de forma similar a lo que denuncian los compañeros sanitarios en Madrid, se produjo hace 3 meses una *situación crítica* en al menos 7 residencias (que atienden a unas 654 personas mayores) de Catalunya y la Fiscalía ha ordenado investigar 21 muertes.

A día de hoy los muertos en las residencias de Catalunya suben a más de 4.000, más de 12.000 muertes en toda la comunidad y unas 27.000 en toda España. La consecuencia lógica de dejar la gestión de la sanidad en manos de auténticos criminales cuyo único fin es sacudirse dicha responsabilidad para dejarla en manos de los buitres privados que se alimentan de una sanidad pública desguazada. Se presenta, pues, un escenario muy negro por la falta de recursos en un sector altamente privatizado y precarizado.

Frente a esta situación, nosotros como anarcosindicalistas y libertari@s, creemos necesario participar activamente en las convocatorias en defensa de una sanidad pública y universal que no excluya a nadie, pero también queremos ir más allá de esto: ¿De verdad pensamos que por defender sin más una sanidad en manos de los burócratas de la administración solucionaremos nada? Hoy en día la frontera entre lo público y privado se desdibuja cada vez más, la proliferación del modelo concertado o la aplicación de modelos de gestión empresarial a lo público es una prueba palpable, y se hace necesario un planteamiento que devuelva a manos de los trabajadores y trabajadoras sanitarias la gestión de hospitales, ambulatorios, residencias etc.

Pero esto no quiere decir, en absoluto, que estos se desentiendan de las reclamaciones y aportaciones de l@s usuari@s sino que tienen que colaborar juntos en la construcción de una gestión *comunitaria* de la salud que vaya más allá de lo *público* (¿de hecho, que quiere decir este concepto? ¿El público que se limita a aplaudir en una función en la que no ha participado?). Cerca de los 84 años de la Revolución Social Libertaria que protagonizaron los y

las trabajadoras de España recordamos la autogestión del servicio sanitario por parte de los sindicatos: El Hospital de Sant Pau, que pasó a llamarse *Hospital General de Catalunya*, fue incautado y controlado, en la práctica, por las trabajadoras libertarias donde se eliminaron además todos los símbolos religiosos

.

En Valencia, por otro lado, el *Control Sanitario* de la CNT estableció doce clínicas autogestionadas en diferentes puntos de la ciudad destinadas a la atención en diferentes especialidades medico quirúrgicas. Pero no hace falta irnos tan lejos en el tiempo: el 20 de febrero de 2012 se ocupó, en la localidad griega de Kilkis, su Hospital General poniéndolo a funcionar en régimen de autogestión, sin dejar de exigir al gobierno el cumplimiento de sus obligaciones en cuanto a dotación de personal, suministro y equipamiento del hospital, en el marco de las protestas contra la austeridad capitalista. Otra experiencia fue la clínica autogestionada del barrio de Elliniko en Atenas que llegó a rechazar, el 2015, un premio de la Unión Europea a fin de denunciar su hipocresía y gestos de cara a la galería.

Un modelo sanitario, pues, que tenemos que recuperar ante los apologetas de la privatización que nos recomiendan hacernos de una mutua privada y los socialdemócratas que no van más allá de reclamar una gestión pública que, en el mejor de los casos, representará la gestión por parte de unos burócratas que pasan olímpicamente de las propuestas de quien mejor sabe que le conviene al servicio: sus trabajadoras y usuarias.

ABAJO EL CAPITALISMO, LA GENERALITAT Y EL ESTADO

CONTROL OBRERO Y CIUDADANO DE LA SANIDAD

c/ Joaquín Costa núm. 34, baixos.

08001 Barcelona

tlf: 93 3177892

catalunya@cntait.org